

Председател: Владимир Панков ул. Галичица № 47, 2/4 6000 Охрид
 GSM: + 389 71 51 08 26 E-Mail: radkomk@gmail.com Website: www.radkomk.com

---

Позиция на асоциацията РАДКО

15 януари 2013г.
 Охрид

01. Основните задачи на асоциацията РАДКО са:

- Българите от Р.Македония да представляват градивен елемент в Конституцията на държавата;
- Един от официалните езици на държавата да бъде и Българският книжовен език;
- Афиширане на Българската история и култура;
- Възобновяване на необходимите културно-образователни и църковни институции в Р.Македония по подобие на българските културно-образователни и църковни институции, които съществували на територията на Р.Македония по времето на Османската империя, разбира се, адаптирани към съвременните условия и потребности;
- Защита от присвояване и фалшифициране на Българската история и култура;
- Защита на Българите в Р.Македония от репресии, полицейско наблюдение и тормоз, преследване, дискриминация и културен геноцид;
- Възобновяване на духовното и културното единство на Българите от Р.Македония и Българите от Р.България. (Пояснение: духовното и културното единство на българите от Р.Македония и българите от Р.България може да се осъществи само тогава, ако са реализират предварително казаните основни задачи на РАДКО, за да можем утре да говорим за единно българско духовно културно пространство, както днес говорим за единно немско духовно културно пространство, както е в Германия, Австрия и Швейцария.)

Това означава, че основните задачи на РАДКО просто казано може да се сведе до две основни изисквания:

- Признаване на правото на държавност на Българите от Р.Македония и
- Признаване на културната автономия на Българите от Р.Македония която имаме от времето на Османската империя.

Много пъти съм казвал и сега ще повтора, позицията на РАДКО е червена черта, всички необходими компромиси са направени! Това означава, че позицията на РАДКО не е идеална и не може да бъде!

За нас от РАДКО е неприемлива позицията на комунистите, Македонска нация да, но не на антибългарска основа. За нас е неприемлива комунистическата идея, затова че, прави българите от Македония да са второ качество българи. Ние българите от Македония няма да се откажем от това да бъдем достойни българи и в бъдеще!

02. РАДКО не е направено да се харесва на някого, има ясни позиции и тук няма да има никакви компромиси. РАДКО своите цели и задачи поставя на основата на стабилни принципи и ценности и духовна ориентация. Ето защо РАДКО не ги сменя собствените убеждения. Това е гаранция за нашата предсказуемост и разпознаваемост като опществен фактор. Македонистичките власти тук не са свикнали на такива позиции на граждани на държавата и това им пречи. Нещо, което говори за техния плуралистично-демократически капацитет, т.е. за тяхната авторитарно-тоталитарна матрица.

Асоциацията РАДКО ще провежда сътрудничество само с такива сходни организации, които приемат нашите цели и задачи. На тези, които искат да помагат по друг начин за утвърждаване на Българщината тук, РАДКО няма да пречи, но няма и да сътрудничи активно. Ние нямаме намерение да правим **НИКАКВИ КОМПРОМИСИ С НАШИТЕ ЦЕЛИ И ЗАДАЧИ!**

От друга страна, колкото мен е известно, тук, в Р.Македония няма друга подобна организация с политическа програма като РАДКО. Всичките други организации са, така да ги наречем "българофилски", а не български.

03. През 1913 г., с установяването на сръбската власт във Вардарска Македония бяха премахнати и забранени 641 българско училище с 1031 български учители; 761 българска църква, 54 български параклиси и 48 български манастири с 6 български митрополити и 855 български свещеници. Македонската освободителна борба, която се води срещу сръбската тирания в периода 1919 - 1934г., имаше като своя голяма цел връщането правата на българската народност - нация, относно, това беше борба за културна и политическа свобода на Македонската българщината.

Кралството на сърби, хървати и словенци, по-късно кралство Югославия, беше обвързано с Ньойския договор от 1919г., да отвори тези, предварително посочени български църкви и училища и да не пречи на създаването на нови.

04. Ако болшевичкият режим във Вардарска Македония, след Втората световна война, би искал да премине като освободител на македонските българи, той трябваше преди всичко да я върне училищната и църковната свобода от времето на Османската империя, заедно с свободното изповядване на национално име, вместо да затвори българските училища и църкви, които временно са били върнати между 1941 - 1944г., когато България управляваше тази част на Македония. Така че, болшевичкият режим по отношение на българщината във Вардарска Македония вършеше същото, което правеше сръбския режим в Кралска Югославия.

Болшевичкият режим пое създаване за македонските българи на един нов литературен език от българския диалект, който се говори в северо-западната част на Вардарска Македония. На съответния диалект българския народен будител Кирил Пейчинович, родом от село Теарце, Тетовско, пише книга за "простия български народ" преди около 200 години. Изрично бе изтъкнал, че книгата се пише на "простият български език", с което именно ни показва, че това е говорът на славянското население в Северозападна Македония, посочено и от него за чисто българско. За успешно постигане на определената задача - денационализация на македонските българи, болшевичкият режим пое и редица други мерки. Така например той проповедва че не българи, а

"македонци" са всички емигранти, които се намират в България, които по време на десетилетия са напуснали Македония във връзка с революционните борби. Нататък се обявиха за "македонци" и онези българи, които живеят в Пиринска Македония. Никаква българска книга не може да се отпечата във Вардарска Македония, нито български вестник може да се издава. При това предприето е генерално фалшифициране на цялата вековна история на българската народност - нация в Македония. Използува се и най-малкият случай, за да се насъсква македонското общество срещу българщината, да се отдалечава от нея и да става враг. Останалите националности в Македония бяха признати от болшевичкият режим такива, каквито си бяха и преди - турци, албанци, власи и др. Трудно само на онзи, който иска да се нарече българин.

Територията пък на Вардарска Македония се организира в Република Македония и се обяви за неразделна част от югославската федерация. Процесът на „македонизиране“ на българското население във Вардарска Македония след 1945г. добива характер на класически геноцид. Данните говорят, според много източници, че приблизително от един милион християнско население заради защита на собствения си български език и идентичност са убити без съд и присъда около 23.000 души, около 130.000 са осъдени между 10 и 15 години затвор, около 200.000 се изселени от родните си места и около 300.000 души са постоянно наблюдавани и малтретирани от службите за сигурност.

05. Държавата Република Македония е създадена след разпадането на Югославия през 1991г.. Съгласно Конституцията на държавата цялото българско население (според доктрината „македонизъм“) е обявено за „македонско“. Политиката на държавата си поставя за цел, под маската за запазване на конституционното име (известно е несъгласието на Гърция по този въпрос) да се легализира извършения културен геноцид след Втората световна война. Всички граждани на държавата, които се опитват да говорят открито за историческата идентичност на така наречения „Македонски народ“ и днес се наблюдават от държавните служби за сигурност. Смисълът на тази държавна стратегия е да се защити позицията пред европейската и световната общност, че процеса на дебългаризация във Вардарска Македония е завършен и че българското население тук е приело новата, по насилствен начин, изкуствено наложена идентичност. Поради тази причина всички партии в страната са създадени и се контролират от службите за сигурност, а процесът на демократизация на държавата и обществото е тотална имитация.

От друга страна, държавният апарат вдига истинска "Берлинска стена" между Р. Македония и Р. България. Всичко това показва, че в Р. Македония нищо не се е променило в отношението към българите от Вардарска Македония, че дебългаризацията на страната продължава, а крайната цел на тази политика е тя международно да бъде узаконена.

06. Много често се случва, както е случая с Македонската Българщина в Вардарска Македония за периода след Втората световна война до днес, когато една общност, вместо да гарантира духовна храна, общността започва да яде душите на хората (Сръбокомунистическия относно Македонистическия сатанизъм). В този случай става дума за социална болест и затова първо сме длъжни да осигуриме лечение, но ако не може по друг начин тогава се налага и

хирургия. Македонизма (Сърбокомунизма) за Македонската Българщина и цялостната Българщина представлява раково образование (паразитна мутация). Както е известно раковото образование се формира от същите клетки от които е съставен организма, но тези паразитни клетки ядат организма до момента на неговата смърт. Разбира се с смъртта на организма умира и раковото образование. Единственият начин да се предотврати действието на раковото образование е своевременна хирушка интервенция с цел неговото физическо отстраняване, въпреки че, това съвсем е ясно, е болезнена процедура. Хирургията означава забрана на подражателите на македонизма (Сърбокомунизма) да присвояват и да крадат нашата Българска история от Македония, и по този начин да крадат нашето бъдеще, относно да ни отнемат нашето право на бъдеще. Македонистите (Сърбокомунистите) не са и не могат да бъдат наследници и продължители на духовно културната идентичност на българите от Македония. Те са наследници иклучиво само на политическата доктрина на Македонизма (Сърбокомунизма), затова нека си спазват собствените идеолози като кръволиците Сталин и Тито, след това сърбинът Стоян Новакович, но и българските родоотстъпници чиито имена не заслужават да бъдат посочени. Ясно е, че много неинформирани граждани на държавата болезнено ще приемат такова съзнание, но тук не може нищо да се направи, това е истината. Неинформираните граждани на държавата не трябва да се сърдят на асоциацията РАДКО, за такова нещо РАДКО няма никаква вина. Нека се сърдят на тези, които с тях манипулирали и манипулират. РАДКО има разбиране за тези граждани на държавата, спазва тяхното човешко достойнство и право на самоопределение, но РАДКО е необходимо да каже, че всички онези граждани, които ще изберат пътя на македонизма, трябва да знаят, че тяхната история започва след Втората световна война. Т. нар. по конституцията на държавата, "македонски народ" е сръбска измислица и коминтерновско творение. Тъй като продукт на македонизма (Сърбокомунизма), той исторически никога не съществувал. Македонските комунисти, чиято родина бе болшевичка Русия и Белград, за да могат след Втората световна война да бъдат на власт, трябваше на кръволиците Сталин и Тито да платят с кръвта и страданията, съответно с културния геноцид над собствения си народ, Българите от Македония. Той немилосърден акт е достоен на делото което е извършил византийския император Василий II – Българоубиец.

07. "Македонизма" е идеология, създадена от болшевишката съветска линия на БКП от началото на 30-те години на 20-ти век. Българските комунисти от БКП начело с Георги Димитров създават македонизма, под въздействие на новата теория на КПСС и Сталин от началото на 30-те години "за нациите и етносите". Коминтерна поверява изготвянето на резолюция по македонския въпрос на поляка Валецки, които "няма и понятие по македонския проблем". Димитър Влахов (рядко срещан в световната история предател) му помага с изготвянето на резолюцията, която е утвърдена на 11 януари 1934г. на заседание на Политсекретариата на Комунистическия Интернационал с протокол 207. Държавата България във вид на "официална национална политика" да заклейми пред Европа и Света "македонизма" като извънредно престъпно създание на БКП и КПСС, водещо до денационализация, унищожение на държавата, геноцид, опасност от териториално разделение, аспирации към чужди земи,

дори военни конфликти - което е абсолютно забранено по международното право и 60 годишната практика в Европа след ВС Война до сега.

Да се осъдят всички управления на Р.България след 1989 г., които не са създали противодействаща на "македонизма", НОВА официална политика на Р.България за отричане на "македонизма", в поддръжка на българщината и спиране денационализацията на Българската народност (нация) в Македония.

Това е необходимо важно, за да не могат повече тук в Р.Македония ТИТОВИСТИТЕ от СДСМ и СТАЛИНИСТИТЕ от ВМРО-ДПМНЕ да се представляват като "ПАТРИОТИ" и окончателно да си отидат на БУНИЩЕТО на ИСТОРИЯТА, и те да не могат повече да дискриминират българите тук върху основата на тази идеология.

Председател
Владимир Панков